

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: _____

Cím: _____

(Hermann Lipót „A művészasztal” című könyvéből)

Forrás: _____

Ludas Matyi

1959. I. 1.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Csatázás

T

407.1

Hely

Idő

1959

Személy

Helyszám

Herman Lipót rajza
Karinthy Frigyesről

Egyszer, 1917-ben vagy 1918-ban lehetett, amikor elkezdődtek a harctéren az első légibombázások, azt mondtam Karinthy-nak:

– Vége a világnak! A légibombák ellen nem találnak fel semmiféle védelmet!...

Karinthy így válaszolt:

– Már fel is találták.

– Mi az?

– Az emberi agyvelőt...
– válaszolta Karinthy.

Csók István szenvedélyes sétáló. (Ezt még most, a kilencvenedik életévén túl sem hagyja abba.) A dunaparton, Újpest felé lát egy hosszú alakot a festőállványa előtt dolgozni. Szívélyesen megkérdezi:

– No, mit fest, kolléga?

A hosszú ember mérgesen s elutasítóan szolt:

– Semmiféle kolléga!

Erre Csók közelebb lép, megnézi a festményt és így szolt:

– Pardon, valóban nem kolléga.

Egy fővárosi szobor leleplezése után, Magyar-Mannheimer Gusztáv festőművész gratulált a leleplezésnél jelenlevő Horvay szobrászművésznek. Horvay szabadkozott:

– Mihez gratulálsz? Hiszen nem én csináltam a szobrot.

– Ahhoz gratulálok – válaszolta Mannheimer –, hogy most már nem a te szobrod a legrosszabb Budapesten.